

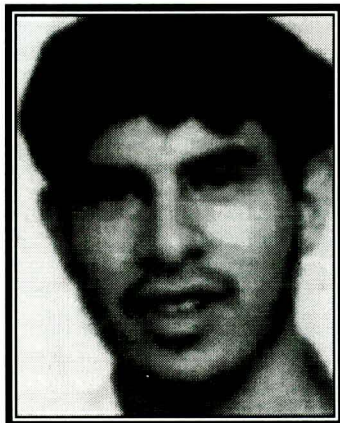

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי שמואל-יאיר לנדאו ז"ל

בן חיה-רחל ויחזקאל
נולד בבולטימור, ארה"ב
בתאריך י"ז בסיון תשי"ט, 23/6/1959
התגורר בירושלים
התגייס ביולי 1978
שרת בחיל השיריון
נפל במלחמת שלום הגליל
בתאריך כ' בסיון תשמ"ב, 11/6/1982
נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 5 קבר: 5
הותיר אחריו הורים, ארבעה אחים ואחות

בן 23 בנפלו

קורות חיים

בן חיה-רחל (וויואן) ויחזקאל-יעקב, נולד ביום י"ז בסיון תשי"ט (23.6.1959) בעיר בולטימור שבארצות-הברית. בגיל 3 עבר יאיר עם משפחתו לגור באיזור וושינגטון, ושם התחיל את לימודיו בבית-ספר יסודי יהודי "היברו אקדמי". הוא קיבל חינוך יהודי ציוני, ובשנת 1969, בהיותו בן 10 שנים, עלה עם משפחתו לארץ. עשרה חודשים התגוררה המשפחה במעון עולים, עד שעברה לדירת קבע בשכונת בית-הכרם בירושלים. יאיר המשיך בלימודיו היסודיים בבית-הספר "נוה-עציון" בבית וגן. את לימודיו התיכוניים הוא התחיל ב"הימפלרבי" וסיימם בישיבת "אור עציון" שבמרכז שפיר. בשנת 1977 התחיל יאיר ללמוד ב"ישיבת הכותל". זוהי ישיבת "הסדר", שהלומדים בה משרתים בצה"ל ובד בבד ממשיכים בלימודי קודש.

מנעוריו היה יאיר בעל עקרונות מוצקים באשר לדת וללאום. דרכו בחיים הייתה שילוב המעשה הציוני עם האמונה הדתית. הוא היה בטוח בדרכו זו, ושאף להנחילה גם לצעירים אחרים, ובייחוד לעולים חדשים. ואמנם יאיר הרבה לסייע בקליטת תלמידים שעלו מארצות-הברית. הוא הדריך

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אותם וארגון קבוצות נוער במסגרות שונות, כדי לקרבים לדעותיו. הוא התחיל ללמוד במכון להכשרת מורים, כדי לרכוש לעצמו את הכלים הפדגוגיים לפעולתו. תוכניתו הייתה להצטרף לישיבת מרכז הרב, בה ראה מרכז רוחני מתאים לדרכו. יאיר היה צנוע בכל הליכותיו.

ביום 10.7.1978 התגייס יאיר לצה"ל במסגרת ישיבות ההסדר, ושירת בחיל-השריון. הוא השתלם בשני קורסים: נהגי-טנק וטען-קשר, וביוני 1980 הוענקה לו דרגת רב"ט. יאיר השתייך ליחידת עילית, שהייתה בכוונות מתמדת לפעילות מבצעית בחזית הצפונית.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל הוא עלה עם יחידתו לקריית שמונה. אחרי היערכות קצרה החלה יחידתו לנוע במסלול הלחימה, דרך מרגי-עיון, עברה את "ציר הפיתולים" תוך קרבות כבדים, שבמהלכם נפגעו כמה חיילים מיחידתו. ביום כ' בסיוון תשמ"ב (11.6.1982) לחמה יחידתו בגיזרת סולטן יעקב. הטנק שבו לחם נפגע ושמואל-יאיר נהרג. בן 23 היה במוותו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. הוא שאיר אחריו הורים, ארבעה אחים ואחות.

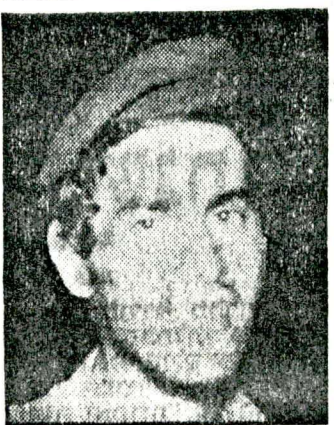
שר הביטחון אריאל שרון כתב עליו למשפחתו: יאיר היה חייל בעל דעות עצמאיות, אשר חיפש דרכים מקוריות לקרב אנשים לדת. חייל מסור, בעל ערכים".

מפקד יחידתו כתב עליו: "העובדה שיאיר שילב בשירותו גם לימוד תורה וגם שירות בחיל קרבי, מלמדת על כך שהתחנך על עקרונות ואידיאלים נעלים אותם קיווה להגשים".

חבריו בישיבת הכותל הוציאו לאור חוברת לזכרם של בני הישיבה, שנפלו במלחמת שלום הגליל. בחוברת מופיעים חלק מכתביו על דת והלכה. זכרו הונצח בספריה במרכז הישראלי וכן בגן ליד בנייני האומה ובחורשה ביער רמות - כולם בירושלים.

2'1c' 11c3jδ

24/6/82
יאיר לנדאו - תלמיד הישיבה ששאף ללמד

יומיים לפני שנפל בקרב הגג רב"ט יאיר לנדאו את יום הולדתו 23. השבוע היה אמור יאיר לסיים את שירותו הסדיר בצבא, במסגרת הלימודים בישיבת ההסדר "הכותל" בירושלים.

יאיר, שנולד למשפחה ציונית-דתית בארצות-הברית, עלה לישראל עם הוריו ג'ולי ויוויון בשנת 1969. אהבי תור גדולה היתה החינוך וההדרכה. רק לאחרונה התגשם חלומו ללמד, שלקראתו התכוונן בעת לימודיו בישיבת "אור עציון" ובישיבת "הכותל". הוא הדריך בקורס להכשרת מורים לבני הישיבות. הדריך קבוצות

מחנכים מחו"ל שהגיעו לישראל ב"גם השבוע היה אמור להשתתף ב"סמינריון להדרכה בקיץ של קבוצות דוברות אנגלית, שמצפים כי יגיעו לישראל במסגרת מפעלי ההסתדרות הציונית.

טיל "סאגר" שם קץ לתוכניתו. יאיר, שהתגייס ביום הראשון לקרבות ושירת כטען-קשר בשריון, הגיע לקרבות רק ביום חמישי, שם נהרג בקרב העקוב מדם שנערך עם הסורים בקרבת האגם קרעון.

הוא הותיר ארבעה אחים ואחות ואת הוריו. משפחה חזרת אמונה, שאמרה ברגעי השכול, כי למען העם

היוזן חוזר מהנערים אותם לימד. את מירב זמנו הקדיש לקירוב נערים מחו"ל, כדי שיעלו לארץ, ויקשרו עצמם אליה. כמורכב ניסה להעביר לאחרים את אורח חייו הדתי-מסורתי. כבן ישיבה רצה שהחילונים, או הפחות דתיים ממנו, יראו ויבינו את שיטתו ואמונתו."

היהודי אין ברירה אלא להתגבר על קורבן הדמים ששילמה. (אבינועם בריוופף)

כל הציור 22/6/82

יציאות אחרונות 24/6/82

הארץ 23/6/82

יאיר לנדאו ז"ל

יאיר לנדאו ז"ל

חייל "חסדר" בישיבת הכותל. עמד לסיים השבוע את שירותו הצבאי בחיל השריון. נפל ביום החמישי של הקרבות ליד אגם קרעון. יאיר נולד בבולטימור, ארה"ב, ועלה לארץ עם משפחתו ב-1969. את לימודיו התיכוניים סיים בישיבת "אור עציון". במקביל לשירותו הצבאי ואף לפני כן שימש יאיר כמדריך קבוצות מחו"ל, שבאו במסגרת "הנוער והחלוץ". את מירב מרצו הקדיש להדרכת הנוער ולקברו גם לארץ וגם ליחדות. בני משפחתו מספרים, כי יאיר לא קיבל מעולם דברים כפשוטם. אם לא הבין משהו, הרי שנאבק על דעותיו. בהלווייתו נכחו רבים מישיבת "הכותל", "אור עציון" ומישיבת "מרכז הרב". מספרת חברתו עדינה: "יאיר היה מאוד דייקן. לא מסתפק בערך השטחי. חוקר כל דבר, ושאף להיות מושלם. שוחחנו רבות על נושאים רבים ומגוונים, וכך גיליתי כי הוא רוצה לשפר את צורת חייו. הוא היה מאוד רגיש, אנושי וגלוי מאוד. עם זאת לא היה בטוח בעצמו בהרבה דברים. התגאה במקצועו כמדריך נוער, אך לא היה מרוצה משיטת החינוך בארץ. הציקה לו שיטת החינוך אותה ניסה לשנות לפי דרכו. היה בו גודש רעיונות שאותם רצה לחיות, לנסות ולדעת. זה היה האידיאל שלו: לשנות את שיטת החינוך. הוא היה בטוח שיוכל לעשות משהו, ואמנם קיבל

יאיר לנדאו מירושלים: הדרכת צעירים מחו"ל

צבאי. היה יליד ארה"ב, ועלה לארץ עם הוריו ועם ארבע אחיו ואחיותיו בשנת 1969.

חלם להיות מורה, ולפני שנה החל להגשים את חלומו. במסגרת הסוכנות שייך מש כמדריך במחנות קייט של צעירים שבאו מחו"ל, כך גם תוכנן לעשות ביולי השנה.

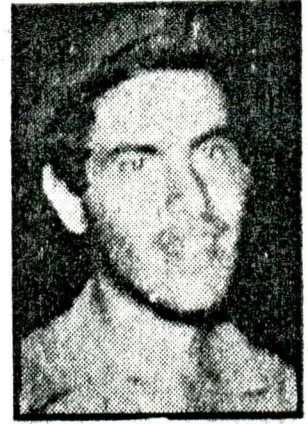
יומיים אחרי יום הולדתו 23 נפל רב"ט יאיר לנדאו מירושלים בקרב השריון הכבד שהתחולל נגד הסורים באזור אגם קרעון. טיל סאגר שפגע בו טנק בו שימש כטען-קשר, הרגו במקום.

כבן למשפחה מסורתית שירת יאיר בצבא במסגרת ישיבת-הסדר, ובמימים אף עמד לסיים את שירותו ה-

הרופא 18/6/82

Hundreds of rabbis and yeshiva students followed the coffin yesterday of Rav-Turai Yair Shmuel Landau, 23, who was buried in

the military cemetery on Mt. Herzl in Jerusalem. A member of the armoured corps, he fell during a battle with the Syrians and terrorists near Lake Karoun in the Lebanese Bek'a. Among the mourners were Jerusalem Mayor Teddy Kolek.

רב"ט יאיר לנדאו שירת בישיבת הסדר (ישיבת הכותל) חמש שנים, ועתה עמד לסיים שנה ראשונה במסגרת שירותו שליד סמינר המנצח רים ליפשיץ (סמינר מזרחי), מתוך כוונה להיות מורה ומדריך של קבוצות מחו"ל. בבית ששכונת בית הכרם הירושלמית שבו מתגוררת משפחת לנדאו זה 13 שנה - אחד הבתים הראשונים במורד המזרחי על השכונה, ברחוב הגיא - מספר אביו בקול שקט ונוגה, על קורס שובנו עמד להדריך בדייק בזמנים אלה, אלא שגוים שבוע לפני הגיע הקרבות.

יאיר סיים את בית הספר התיכון בישיבת אור עציון (בראשותו של הרב דר' רוקמן) בדרום הארץ, ובאחד רוצה כבר החל בצעד לקראת מילוי שאיפותיו בחיים: מילא מקום מורה לגמרא בבית הספר הימלפרב בירושלים. בחור שקט היה, אך תקיף בדעותיו, שדרכו היתה ברורה לו לחלוטין; אחד מרבים שנפילתם הסבה את ישיבת ההסדר לקריות וזכיות, עסק הנטל הכבד במיוחד של אכזות שפסק את שירותיו מבריתן.

The Municipality of Jerusalem cordially invites you to the dedication of

GAN YAIR

in memory of Yair Landau

with the participation of Mayor Teddy Kollek

on Monday, June 20, 1983 at 4.30 p.m.

Corner of Sderot Zalman Shazar and Rehov Ha'aliya (adjacent to Binyenei Ha'uma).

מעניב

מעניב

19.6.83 הארץ - 7

יום ג', י"ז תמוז תשמ"ג - 28.6.83

יום ה', ה' בתמוז
תשמ"ג - 17.6.83 **4**

גן יאיר ייתנך היום בירושלים

מאת סופרת "הארץ" בירושלים
גן יאיר ע"ש יאיר לנדאו
ז"ל, שנפל במבצע שלום הגליל,
ייתנך מחר בסמוך לבנייני האו"ם
מה ובפניעת שדרות שו"ר -
ורחוב העליה ע"י ראש עיריית
ירושלים, טדי קולק, משפחת
לנדאו ובציגי משרד הבטחון.
הגן יהיה במקום שופץ, הוכשרו
בו שבילים, נשתלה צמחיה, והות'
קן מתקן מים. העבודות נעשו ב'
כספי משפחת לנדאו להנצחת שמו
של יאיר, והגן ישרת את החיילים
הממתנינים בתחנת ההסעה וכן את
העוברים ושבים ליד בנייני האומה
ומשרד החוץ.

עמוד 25

נחנך גן ע"ש יאיר לנדאו

"גן יאיר" ע"ש יאיר לנדאו
ז"ל, שנפל במבצע "שלום הגליל",
נחנך במסגרת לבנייני האומה כפי'
נת שדרות שו"ר ורחוב העליה,
ע"י משפחת לנדאו, ראש העירייה
ובציגי משרד הבטחון.
הגן יהיה במקום שופץ, הוכ'
שרו כבישים, נשתלה צמחיה, ו'
הותקן מתקן מים. העבודות נעשו
בכספי משפחת לנדאו להנצחת
שמו של יאיר. (נאיה כהן)

עיריית ירושלים
ירושלים

הציבור מוזמן לחנוכת גן יאיר לנדאו

בהשתתפות
ראש העירייה, טדי קולק
ביום שני, ט' בתמוז תשמ"ג (20.6.83), בשעה
16.30, בפינת זלמן שזר - רחוב העליה
(ליד בנייני האומה).

Israel Center Library Dedicated In Memory of Young Oleh

by Ronald I. Rubin

The Yair Landau Memorial Library, established in memory of a 23-year-old American *oleh* killed in action last year during Israel's "Shalom HaGalil" campaign, was dedicated on June 14th at the Orthodox Union/NCSY Israel Center in Jerusalem.

The Library is a new major educational tool of the Israel Center, which offers a variety of services to Americans living, visiting and studying in Israel. According to current plans, funds raised for the Yair Landau Memorial Library will go towards providing 1000 basic works, both in Hebrew and English, on Jewish history and the land of Israel. Funds will also be earmarked for a copying machine, and air conditioning and soundproofing for the library. In addition, funds will be sought for the salary of a librarian and the ongoing cataloging of new materials.

Yair Landau, one of the six children of Vivian and Julie Landau, came on *aliyah* with his family in 1970 from Silver Spring, Md., and was a student at Jerusalem's Yeshivat HaKotel. Yair had previously been involved in a number of NCSY activities, and was scheduled to lead NCSY's Israel Summer Seminar in the summer of 1982. Instead, he was called to the front two weeks before the group's expected arrival.

The young soldier was mourned by the entire ISS group, which participated in a ceremony marking the *sheloshim* at his grave, and set up a daily *sefer* of Torah study in his memory.

A Goal of Teaching

According to Yair's mother, Vivian, "the role of a library at the Israel Center fits in with Yair's goal of teaching and bringing people closer to Judaism." His father, Julie, sees the library as a means of helping others "feel as he felt about a

life of Torah and the land of Israel. He wanted to establish a dialogue with those who were not religious, and also with those who lived abroad."

Yair Landau, z"l

Both of Yair's parents are successful professionals in Jerusalem. Julie, a former chairman of the Washington Council of Orthodox Congregations, previously worked at the Library of Congress in Washington, and now heads a public relations firm. Vivian, a nurse at Shaare Zedek Hospital, embarked on her training in nursing after she had already joined the ranks of grandmotherhood. Previously, she had a career as an Israeli tourist guide.

One year after his death, Yair's mother remembers him as a sensitive person, able to relate to others because he knew "what it means to feel strange. His direction became *chinuch*, primarily to work with kids from overseas. He never compromised the *halachic* point of view, while at the same time avoiding making kids feel he was shutting them out. People felt comfortable with Yair because he believed one can never convince another person through the hard sell."

In addition to the library at the Israel Center, the Landau family, through a foundation it has established, hopes to endow a small garden situated alongside Binyani Ha'ooma near the entrance to Jerusalem, in memory of Yair. Under the auspices of the Jerusalem Foundation, such a corner bearing the name of Yair Landau, would "make him an integral part of the Eternal City," his parents say.

The Orthodox Union/NCSY Israel Center, centrally located at 10 Strauss Street in the heart of Jerusalem, offers lectures, classes, leadership training, Shabbatonim, *Melave Malkas*, counseling, *aliyah* information and numerous other services. Contributions to the Yair Landau Memorial Library may be made payable through a check to the Orthodox Union.

Ronald I. Rubin is a member of the Orthodox Union Publications Commission.

Visiting Israel this summer? The Orthodox Union/NCSY Israel Center is at your service. Visit the Israel Center at 10 Strauss Street in Jerusalem (across the street from Bikur Cholim Hospital), or call (02) 246206/7.

Please Bear With Us

... if you received more than one copy of *Jewish Action* this month. We are revising our mailing system and some duplication may occur in the transition process. Due to the volume of our readership, the transition is taking longer than we had originally hoped. You need not notify us of these errors; the new system, when fully installed, will automatically eliminate duplicate labels and streamline delivery of your next issue. Thank you for your continued understanding.

JEWISH ACTION

is published by the Union of Orthodox Jewish Congregations of America, 45 West 36th Street New York, N.Y. 10018, quarterly: Winter, Spring, Summer and Fall. ISSN No. 0447-7049. Subscription: \$5.00 per year.

Editor: Bracha Osofsky, **Associate Editor:** Abigail Klein **Editorial Board:** Sheldon Rudoff, Matis Greenblatt, Hillel Gross, Dr. Ronald Rubin
Orthodox Union Publications Commission, Sheldon Rudoff — Chairman. © Copyright 1983 by the Union of Orthodox Jewish Congregations of America.
Third Class Postage Paid New York, N.Y. and at additional mailing offices.

President: Julius Berman. **Chairman Board of Directors:** Nathan K. Gross. **Chairman Board of Governors:** Marcos Katz. **Honorary Presidents:** Harold M. Jacobs, Joseph Karasick, Moses I. Feuerstein, Max J. Etra, Dr. Samuel Nirenstein. **Honorary Chairmen of the Board:** Samuel C. Feuerstein, Samuel J. Brennglass. **Honorary Vice Presidents:** Dr. Bernard Lander, Irving Stone, Emanuel Reich, Marcus Rosenberg, Donald B. Butler, Max Richler. **Senior Vice Presidents:** Bernard W. Levmore, Marvin Herskowitz, Sheldon Rudoff, Fred Ehrman, George B. Falk, David Fund. **Vice Presidents:** Solomon T. Scharf, Michael C. Wimpheimer, Dr. David Luchins, Ronald Greenwald, Marcel Weber, Sanford Deutsch, Sidney Kwestel, Larry Brown, Gerald E. Feldhamer, Al Herbert Thomas. **Treasurer:** Joseph Miller. **Secretary:** Harvey Blitz. **Financial Secretary:** Saul Quinn. **National Associate Vice Presidents:** Joel M. Schreiber, Jack M. Nagel, Emil Fish, Dr. Nathaniel Futeral, Philip Fuchs, Samuel M. Eisenstat. **Vice Presidents for Regions:** Dr. Noah Lightman—Atlantic Seaboard, David Woolf—Central Canada, Morrey Weiss—Central East, Gerald L. Fishman—Chicago, Avery E. Neumark—Metropolitan New York, Dr. Isaac Boniuk—Midwest, Joseph Macy—New England, Neal Twersky—New Jersey, Ernie Goldberger—Pacific Coast, Charles Lowenstein—South, Dr. Ronald Berger—Upper New York, Julius Samson—Israel. **Executive Vice President:** Rabbi Pinchas Stolper.

ראש הממשלה

ירו שלים, כ"ח בתמוז התשמ"ב
16 ביולי 1982

לכבוד
גברת חיה ומר יחזקאל לנדאו
רחוב הגיא 7
ירושלים

גברת ומר לנדאו היקרים,

בנכס, שמואל-יאיר, שירת את עמו בנאמנות ובמסירות-
נפש. הוא יצא, על-פי צו האומה, להגן על שלום הגליל ותושביו, על
בטחון ישראל ואזרחיה.

הבן הטוב מסר את נפשו על מטרה שאין צודקת ואצילה
ממנה : להבטיח חיים ושלום לאיש, אשה וילד בישראל. שמו ינון לעד
בתולדות האומה. דמותו תהיה למופת לכל הבני ים, מדור לדור.

כולנו שונאים מלחמות ושפיכות-דמים. חלומנו ושאיפתנו
לתת שלום לעם הסובל גם במדינתו, משכול ויתמות, מחמת הנסיונות
החוזרים ונשנים לפגוע בבניו ולהחריב מדינתו.

בנכס הוא גבור וקדוש והעם כולו, בכל הדורות, יזכרהו
באהבה רבה.

אין מלות בוחס בשפת-אנוש. קיימת רק הנחמה עתיקת
היומין שמקורה האמונה : המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון ולוחמי
ירושלים ולא תוסזפו לראבה עוד.

בהוקרה ובברכה,

מ. בגין

שר הבטחון

גברת חיה ומר יחזקאל לנדאו היקרים,

הרשו נא לי, להשתתף בכל לב באבלכם, בהילקח מכם שמואל-יאיר ז"ל.

רב-טוראי שמואל-יאיר לנדאו ז"ל נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל
ב"מבצע שלום הגליל", בציר מיכה שבלבנון, ביום כ' בסיוון תשמ"ב (11.6.82).

שמואל-יאיר ז"ל שירת בגדוד 362, נח"מ. הוא היה חייל בעל דעות
עצמאיות אשר חיפש דרכים מקוריות לקרוב אנשים לדת, חייל מסור,
בעל ערכים.

זכרו של רב-טוראי שמואל-יאיר לנדאו ז"ל הוא קודש ונצרנו בלבנו
בגאון.

ב ה ו ק ר ה,
אריאל שרון - אלוף (מיל.)
שר הבטחון

תמוז תשמ"ב
יולי 1982

SEEKING TO UNDERSTAND

By JULIAN J. LANDAU/Special to the Jerusalem Post

IT'S HARD to understand that Yair is dead, that his boundless energy is stilled. A life that was just beginning has come to an end.

Yair was only 23. The day before the team of three soldiers appeared like avenging angels to tell us of his death, we had received a postcard from "around Kiryat Shmona". Yair reminding us that it was his Hebrew birthday. As new immigrants — we've only been in Israel for 13 years — we celebrate birthdays, anniversaries and similar events on the Gregorian calendar, while our sabra youngsters adopted the Hebrew date. It's hard to understand that there will be no more birthdays, only a *yahrzeit*.

A promising teacher and youth group leader will lead no more. Only when friends came to visit during the *shiva* period did we realize the influence of our son's synthesis of Judaism and Zionism, of America and Israel. We speak only English at home, and our children are truly bilingual. Yair used his English to bridge the gap between the local youth and those who came from abroad for a limited time. He made the "foreigners" feel at home and realize the meaning of a Jewish homeland, even though they would not commit themselves to living here. And he made the non-religious appreciate the value of Judaism, even though they chose not to live by the precepts. It's

hard to understand how people can ask: "Would you have come on aliya if you knew that so great a sacrifice would be necessary?"

Yair was only 10 when we arrived in Israel. The move was preceded by almost three decades of commitment to Zionist ideology and activity. There were the usual problem areas of adjustment — financial difficulties, bureaucracy, the bad manners and "I don't care" attitude of some Israelis. But, to quote Shlomo Avineri, Israel is the only place where "a Jew could live a full human life."

Our children quickly became the epitome of our Zionism, seeing Israel as their home and the home all of Jews. America was a good place to visit, a land of plenty and gadgets to be had cheaply, but they belonged to Israel, which has eliminated the dichotomy between being a Jew and "one of the fellows."

The Jewish state synthesized national and religious feelings, holidays and historical events. It's hard to understand that Yair, who loved this country so much, will no longer be able to urge others to live here, to follow his example of a full commitment to the Jewish state, to help

the land become an even better home for other Children of Israel.

IT'S HARD to understand that our son will have no children. He loved children so much. He was always ready, eager, to play with his nephews and youngest brother, to guide his sister and other brothers. Perhaps there is some consolation in a talmudic saying, "Great shall be the peace of thy children — read not children, but thy builders." The builders of Israel, those youngsters with whom Yair studied and worked shall be his children, though he will not be able to savour the fruits of his teachings.

The "wars of the Jews" continue to rage. Never mind that we are surrounded by enemies who seek to destroy us, are engaged in a mortal battle with those who seek to kill children, women and innocent civilians. We insist upon diverting our limited energies to innuendos, mud-slinging and slander, instead of uniting against a common foe.

It's hard to understand why the world media so purposefully misrepresent the image of Israel. Why, when, unlike any other army in the world, the IDF has endangered its soldiers in an effort to prevent un-

necessary civilian casualties, is it portrayed as "ruthless" and "indiscriminate"? What conceivable reason can there be for the almost total blackout in the press and on TV on the welcome given to Israeli troops by so many Lebanese?

Is there any justification for the media's emphasis on the destruction of homes and other property (much of it demolished in the previous seven years of civil war) without a bare mention of the PLO's practice of using civilian structures for military purposes? Why were the innumerable stories of PLO threats, theft, torture, rape and murder not investigated by the world media? It's hard to understand what happened to the much vaunted journalists' credo of truth and objectivity.

YAIR WAS a soldier in the IDF, as are his friends, so I take criticism of Israel's army personally. And I resent it. I know the calibre of these boys, their devotion to our unique concept of the "purity of arms", their willingness to give their lives not only to defend "their own," but also to avoid unnecessary killing, of civilians and even of the enemy fighting against them. It's hard to understand why others do not see

them as they are. Yair was an Israeli, dedicated to the defence of his countrymen. He was unwilling to accept a situation where the blood of an Israeli child, woman or man was hostage to those who gained headlines and political support by murder, fear and threats. Yair and his friends passed through Kiryat Shmona on the way to the battle in Lebanon. They could not believe what they saw — children huddled in dark and dank shelters, men unable to get to their places of work, deserted streets. They went to war to allow the people of Israel to live. It's hard to understand that the world would deny us that right.

It's *not* so hard to understand the things that my son Yair lived, fought and died for. He believed in his country and his people — their faith, history and future. He strove to make them a little better. He believed in the intrinsic good and value of every individual, not in the abstract, but in practice. He was forced to go to battle to defend these ideals, and he died fighting for them. If there is a lesson to be learned from Yair's death, and my heart cries out for such a lesson to be understood as widely as possible, it lies in his all too short life, in his love of the land and the people of Israel, and in the actions that will make them able to live in peace, in security, and as better human beings.

Ex-Brooklynite's tragedy in Israel's war

N.Y. DAILY NEWS

JULY 16, 1982

By STEWART AIN

Jerusalem—The phone rang as Vivian Landau sat on a couch in the living room of her home here telling about her decision to leave her Brooklyn home and the comforts of America and emigrate to Israel 13 years ago. On the phone was the commander of the tank unit in which her son, Yair, had been killed just a month ago in the Bekaa Valley in northeast Lebanon.

"He has tried three times to meet with me to explain what happened," Landau said, as she hung up the phone. "He'll be coming by this afternoon."

She returned to the couch and continued talking about Yair. Landau said that, shortly after she was notified on June 16 that Yair had been killed six days

*"I hope by the time they
(her two youngest sons)
are ready for military
service that we won't
have any more wars"*

Vivian Landau

earlier, members of the tank unit visited her to tell her of the events that led to the tragedy.

"They didn't have to come here, but they did, out of a genuine caring," she said.

She said they told her that Yair's tank and the second tank traveling in a convoy to Beirut were struck by Syrian missiles. A missile that slammed into the front of the first tank caused it to burst into flames and all inside were killed. The missile that hit Yair's tank caused a fire, but the tank did not explode.

THE DRIVER OF THE tank jumped out unscathed, the tank commander was burned on the legs, the gunner sustained burns over 80% of his body after he was pulled out by a medic following in a jeep. Yair, the radioman and ammunition loader, was believed to have been killed instantly, Landau said.

"In a conversation we once had, it came out that he didn't want to die; the thought of dying in a burning tank was frightening to him," Landau said. "Every soldier has those fears and at some point they voice them. He had tried to protect me from that, but on one occasion, it came out."

Yair, who was to have celebrated his 23d birthday just 13 days before his death, was a yeshiva student in Jerusalem. He was enrolled in a special program

that allowed him to combine his studies with his military obligations.

Landau said that in the days before the war began on June 6, there was an expectant air in the country. And when boys in military uniform began lining up at bus depots on June 5, Landau said she knew the war was about to start and "people began getting nervous."

"I DIDN'T KNOW IF we were going to get in and get out," she said of the expected battle. "Everybody hoped that we would get out fast and then have quiet on our northern borders. We just wanted to get the PLO (Palestine Liberation Organization) terrorists off our necks."

When the call from the military came for her son, he was at a friend's house, and Landau admitted that she was hoping she wouldn't be able to reach him to tell him about the call up. But she did, and within 10 minutes he was home. He had decided not to wait for the bus and ran home instead.

"He knew the army wanted him and he didn't want to let his friends down," Landau recalled. "They have a sense of responsibility to each other."

"I sewed the elastic band around his socks. I wanted to do something for him. I had a terrible, sickening feeling inside. I didn't want him to go, but I kept a stiff upper lip and said goodbye."

Landau, who is 46, is training at Hadassah Hospital to be a nurse. She said that the next day she went to the hospital to learn that some wounded were transported there because the hospitals in the north had all of the casualties they could handle. And when the helicopters carrying the wounded arrived, Landau said she went to the copter pad and looked at the faces of the injured.

"I WAS SO SCARED THAT I would see a face I knew, but I couldn't turn away," she said. "I was hoping to see Yair wounded because, at least, then I would know he was not dead."

After learning of Yair's death a week later, Landau said she said to herself, "If only I hadn't moved to Israel, this would not have happened."

But she said, on reflection, that this was stupid thinking because Yair could have been killed in a car accident on Long Island where her brother and sister live.

Landau said she is convinced that "this was a war that had to come."

She said she had been to northern Israel and seen how the residents there were forced to live in shelters to escape the rockets rained down on them by the PLO.

"Somebody had to pay the price," she said. "You don't fight wars without casualties."

Israeli law forbids combat duty for members of a

Yair Landau: killed in Lebanon.

family which has lost a member in war. And Landau said that her two youngest sons, now 7 and 13, want to volunteer for the tank corps.

"I hope by the time they are 18 and ready for military service that we won't have any more wars," she said.

Asked if she has considered leaving Israel and returning to the United States, Landau replied: "This is my country and, besides, I now have a son buried in this country." She and her husband, Julie, were both born and raised in Brooklyn.

All who knew the young couple, Livia, a dedicated and involved social worker with a B.A. in her profession from Bar-Ilan University and Avi, with his natural talent for transmitting his values of service and love of Israel to others, knew that they were born leaders, examples of the best of our religious youth.

"Actually," reports Livia, "we'd been asked to go to the States next year as 'shlichim' for the N.C.S.Y. (National Council of Synagogue Youth) but decided to delay our 'shlichut' when it was pointed out to us that the group going to Kiryat Shmona would break up if we didn't participate."

Avi's father had been an aliyah "shaliach" himself to the States — between the years of 1964 and 1967. "And from the time Avi returned, young as he was," says Livia, "he felt it his duty to help people to come on aliyah. Whenever he met new immigrants or even people just visiting the country, he'd invite them to our home as well as take them on trips throughout Israel. He wanted to show them the nice side of Israel, to persuade them that their place was here.

"Often, he'd take visitors and newcomers, as well as his young Bnei Akiva charges to such places as Kfar Etzion and French Hill, telling them that it was important that they realize that one has to buy one's world through suffering. Looked at Israel that way he would say, then, one has the strength to buy the ticket, to find the fulfillment he knew was here."

Born in Jerusalem, Avi, a graduate of the Netiv Meir Yeshiva, joined the HESDER program, combining his Army service in the Tank Corps with study at the Kiryat Arba Yeshiva.

"Avi was a very well-rounded individual," notes his mother-in-law, Tova Solter. "On one hand, he was very idealistic, devoted to study and his profession of teaching. Yet, at the same time, he was a very human person — with a marvelous sense of humor and a talent for mimicry. But above all, he was a born guide who loved to show people the Israel that was so important to him."

Avi's sense of service was also reflected in the years he devoted to the youth movement of Bnei Akiva, first as a member, then as a counselor. "At the age of 16, for example," recalls Livia, "he was a counselor for a group in a moshav near Jerusalem. Once a week, faithfully, he and 2 or 3 other counselors would go there. Later, he set up a branch of Bnei Akiva in the

Schmuel Hanavi neighborhood, walking there every week from the Katamonim. And, while we were in Mevasseret Zion, he helped the fledgling Bnei Akiva branch there really get started. We became the mother and father of the branch."

Avi was twenty-five years old when he fell in the battle near Lake Karoon. In his memory, a revolving fund KEREN AVI CHAI (AVI LIVES) has been established to help both needy families and young couples at his Yeshiva, striving to acquire, as he was, both a Yeshiva education and the tools for teaching and educating others. Donations may be sent to KEREN AVI CHAI, Yeshiva Kollet Meretz, POB 6605, Jerusalem.

R.S.

YAIR LANDAU ל"ת

Yair Landau ל"ת

Yair Landau was born in Baltimore, Md. in 1959. He made aliyah in 1969 together with his parents — Vivian and Julian; his brothers — David, Nuri and Avidan; and his sister — Atara. In 1975 his youngest brother, Avishai, was born and in the same year his oldest brother, David, was married. All live in Jerusalem.

After completing elementary school at Neve Etzion, Yair spent the next two years at the Himmelfarb High School in Bayit Vegan. He completed his high school at Yeshivat Or Etzion, in Merkaz Shapira, under the guidance of Rabbi Haim Druckman. In 1977 he began studying at Yeshivat Hakotel in Jerusalem and joined the Hesder program there.

As he matured, Yair began to find his goal in life as a combination of active Zionism and Judaism. He felt that he could best implement his beliefs by passing them on to other youngsters, especially those from abroad. Thus, in the Yeshiva he automatically took the "foreign" students under his wing, befriending them and learning with them. He started leading various groups, including Israeli youth in the National Youth Symphony, and became a "madrich" at the W.Z.O.'s Youth and Hechalutz Department's Kiryat Moriah Shabbat and Summer programs, as well as at the National Council of Synagogue Youth (NCSY).

Last year, Yair also began studying at the Swadran Teachers Institute for Religious Studies and, despite the fact that he was only a first-year student, he was asked to be a substitute teacher at the Himmelfarb High School where, for three weeks, he taught Talmud at the same school in which he once studied.

On June 11th Yair fell in the fierce tank battle with the Syrians in Eastern Lebanon two days after his 23rd birthday.

YARON ZAMIR ל"ת

Yaron Zamir ל"ת

Yaron Zamir ל"ת was born on October 27, 1980 at Kibbutz Ein Dor. Studied in its schools (Mosad Ha-Hinuchi TABOR). Yaron was an active athlete and played basketball on the HAPOEL EIN DOR team. He was actively involved in the social and cultural activities in the community. Upon completion of his studies he worked as a tractor driver in the kibbutz field crops (cotton and melons).

קרן יאיר לנדאו

לזכר נשמת
שמואל יאיר לנדאו הי"ד
שנפל על הגנת ארץ ישראל
במבצע שלום הגליל
כ' בסיון תשמ"ב

KEREM YAIR LANDAU

In memory of
YAIR LANDAU הי"ד
who fell in defense of Israel
during Operation Peace for Galilee
on June 11, 1982

Yair was many things to many people — a beloved son, brother, uncle, and a dear friend. In these roles he needs no memorial. He will live forever in our hearts, constantly coming to mind as people, places and events remind us of how he all too briefly, but so deeply, touched each and every one of us.

But Yair felt that he had a goal in life: He wanted to lead and to teach. He wanted to bring young people closer to Judaism and to Israel. He wanted others to feel as he felt about a life of Torah in the Land of Israel. He wanted to establish a dialogue with those who were not religious, and also with those who lived abroad.

We — his family and friends — would like to continue and make his dreams come true. For this purpose we have established Keren Yair.

The immediate aim of the Keren is to create two projects which we feel will put into practice the goals and ideals Yair exemplified in his lifetime and which will be a memorial to him.

The first of these is the establishment of a library in Yair's name at the Israel Center in Jerusalem.

Yair was active in the Center and was scheduled to lead a summer group only a few weeks after the war broke out.

The Israel Center of the Union of Orthodox Jewish Congregations of America is the head-quarters of the National Council of Synagogue Youth (NCSY) in Israel. It is located in the center of Jerusalem and offers a wide variety of services to Israeli youth and youth from abroad. Among its activities are shiurim, classes, lectures, leadership training, Shabbatonim, Melave Malkot, summer groups, the providing of information and counselling, and others. It is particularly interested in giving secular youth an insight into Jewish life and values.

The library will serve as a major educational tool of the Center. It will include basic sefarim in English and Hebrew, books on Jewish history and the Land of Israel, a variety of guidance material, and brochures from numerous organizations detailing programs of work and study in Israel.

The second project is a small garden near the entrance to Jerusalem, to be called Gan Yair. Through the auspices of the Jerusalem Foundation, Gan Yair — situated alongside Binyanei Ha'ooma — would provide passersby, tourists and Israelis alike, a small corner to rest under the shade of a tree and the opportunity to relax for a few moments in peace and quiet.

Because Jerusalem was Yair's home, in every sense of the word, and because he loved the city so much, such a corner, bearing his name, would make him an integral part of the Eternal City.

We hope that you feel as we do and will join us in implementing these projects.

Keren Yair Landau
c/o Landau and Fink
8 Keren Hayesod Street
Jerusalem 92101 Israel

יאיר היה לנו בן ואח אוהב, דוד מסור וחבר יקר. לעד לא נשכח עד כמה הצליח לחדור ללב כל אחד מאיתנו. דמותו, מעשיו ופועלו חרוטים בזכרוננו. הוא חילק עמנו את השקפת עולמו, ואנחנו נמשיך לחיות לאורה.

יאיר הציב לעצמו מטרה בחייו: הוא רצה להדריך וללמד. הוא רצה לקרב בני-נוער ליהדות ולארץ וניסה לשתפם ביחסו לחיי תורה בארץ-ישראל. הוא רצה ליצור דו-שיח עם חילוניים ועם אנשים החיים בחוץ לארץ.

אנו — משפחתו וידידיו — הקמנו את קרן יאיר כדי להמשיך את דרכו ומטרת חייו של יאיר. אנו בטוחים כי בעזרת קרן יאיר נוכל להגשים את האידאל שיאיר האמין בו ולממש את המטרה שהיתה נר לרגליו.

נטלנו על עצמנו הקמת ספריה שתישא את שמו של יאיר במרכז הישראלי בירושלים. יאיר היה פעיל במרכז והתכונן להדריך קבוצת נוער שהייתה אמורה להגיע לירושלים מספר שבועות לאחר פרוץ המלחמה.

המרכז הישראלי הוקם על-ידי התאחדות בתי כנסת אורתודוקסיים באמריקה (UOJCA) והינו מרכז הוועד הלאומי של נוער בתי כנסת (NCSY) בישראל. הוא ממוקם במרכז ירושלים ומהווה מוקד משיכה לנוער מישראל ומחו"ל. בין הפעילויות שמציע המרכז ניתן למצוא שיעורים, הרצאות, שירותי ייעוץ ומידע, הדרכה למדריכים, שבתונים, מלווה מלכה, קבוצות קיץ ועוד. במיוחד מעוניין המרכז לתת לנוער חילוני את האפשרות להציץ לתוך עולמה של היהדות וערכיה.

הספריה תהווה מכשיר חינוכי מן המעלה הראשונה במרכז הישראלי בירושלים. היא תכלול מבחר בסיסי של ספרי קודש בעברית ובאנגלית, ספרי הסטוריה ישראלית, ספרות על ארץ-ישראל, ספרות הדרכה. וכן חוברות, עלונים וירחונים של ארגונים שונים העוסקים בתכניות לימוד ועבודה בישראל.

כמו כן נטלנו על עצמנו להקים גינת נוי קטנה שתקרא "גן יאיר". גינה זו ממוקמת בכניסה לירושלים, ליד בנייני האומה והיא תעניק לעוברי-אורח, תיירים ומטיילים מקום מנוחה בצל העצים, מקום מרגוע ושלוה.

ירושלים היתה עבור יאיר בית במלוא מובן המילה והוא אהב את העיר שסימלה את הכל עבורו. גינת נוי זו שתישא את שמו ותהיה חלק בלתי נפרד מעיר הנצח — תהווה זכרון עד ליאיר.

אנו תקווה כי הצלחנו להעביר את רגשותינו ומאויינו ונוכל יחדיו בכוחות משותפים לבצע את אשר נטלנו על עצמנו.

קרן יאיר לנדאו
לנדוי ופינק, עו"ד
רח. קרן היסוד 8
ירושלים 92101